

RETEN I HILLERØD DOM

afsagt den 24. september 2024

Sagsøger

(advokat)

mod

Sagsøgte

(advokat Lars Schreiner Hansen)

Denne afgørelse er truffet af dommer .

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen den 20. april 2023.

Sagen handler om en tvist omkring omstændighederne ved og følgerne af et baglæns cirkelspark, som **Sagsøgte** udførte mod **Sagsøger** under såkaldt "Kumité"-karatetræning i **Karateklub** den 29. maj 2022.

Sagsøger har nedlagt følgende endelige påstande:

Påstand 1:

Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at sagsøgte ved KUMITÉ træningen den 29. maj 2022 ikke overholdt **Karateklub** (AKD)'s regler ved at sparke sagsøger ved et baglæns cirkelspark i højre side af ansigtet og næsen.

Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at sagsøgte ved KUMITÉ træningen den 29. maj 2022 ikke overholdt World Karate Federation (WKF)'s reg-

ler ved at sparke sagsøger ved et baglæns cirkelspark i højre side af ansigtet og næsen.

Påstand 2:

Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at sagsøgte ved KUMITÉ træningen den 29. maj 2022 ikke overholdt **Karateklub** (AKD)'s regler for kampudstyr/påklædning ved den pågældende dag at være iklædt dragt og handsker.

Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at sagsøgte ved KUMITÉ træningen den 29. maj 2022 ikke overholdt World Karate Federation (WKF)'s regler for kampudstyr/påklædning ved den pågældende dag at være iklædt dragt og handsker.

Påstand 3:

Sagsøgte tilpligtes at betale til sagsøger kr. 25.655, 81 med tillæg af procesrente fra sagens anlæg 20. april 2023.

Subsidiært et efter rettens skøn mindre beløb.

Sagsøgte har nedlagt følgende endelige påstande:

Overfor sagsøgers anerkendelsespåstande 1 og 2:

Afvisning, subsidiært frifindelse.

Overfor sagsøgers eksekutionspåstand 3:

Frifindelse.

Retten har ved retsbog af 17. maj 2023 bestemt, at sagen ikke skal behandles i den forenklete proces efter reglerne i retsplejelovens kapitel 39.

Oplysningerne i sagen

Der er til sagen fremlagt bl.a. journal fra egen læge og fysioterapeut om ^{Sagsøger} fotos oplysninger om bl.a. vedtægter og Kunitéregler fra ^{Karateklub} samt World Karate Federations konkurrenceregler.

Forklaringer

Der er under sagen afgivet forklaring af **Sagsøger** **Sagsøgte**
Vidne1 **Vidne2** **Vidne3** og ^{Vidne4}

Sagsøger forklarede bl.a., at han har trænet karate siden 1988. Han har haft en aktiv sportslig karriere ind til midten af 1990'erne og deltaget i flere konkurrencer. I **Karateklub** deltog han kun på Kumitéholdet. Han har deltaget på holdet i alt ca. 60-70 gange.

Den 29. maj 2022 trænede han med en person, der ikke havde været på holdet før. De lavede en "parøvelse", hvor den aktive part skulle lave et angreb, mens den passive part skulle "følge med". Han var den passive part, mens **Sagsøgte** var den aktive. Formålet var at træne timing.

Under træningen blev han ramt i maven. Det var et hårdere spark, end han var vant til. Han sagde til **Sagsøgte** at han syntes at **Sagsøgte** sparkede for hårdt. Herefter havde de to yderligere øvelser. Derefter kom sparket. Det var hårdt og ført igennem. Det ramte hans hoved i højre side over øret og fik hovedet til at bevæge sig mod venstre og nedad.

Han stod i kampstilling på forfødderne og flyttede sig en lille smule frem og tilbage, da han blev sparket. Han havde parader oppe med den ene hånd fremme over venstre fod og den anden omkring brystet. Der var ingen parader omkring hovedet på dette tidspunkt. Den arm, der var ved brystet, skal kunne gå op og ned for at dække. I øvelsen var hans bevægelsesmønster kendt for **Sagsøgte**. I en fri konkurrencesituation er anderledes. Der kan man parere og flytte sig. Han kender til reglerne om hårde markeringer.

Han satte sig efterfølgende ned langs væggen. Træneren, **Vidne1** kom over og talte med ham og spurgte, hvad der var sket. Han sagde, at han var blevet sparket hårdt i hovedet og at **Sagsøgte** var ude af kontrol. **Vidne1** sagde, at han ville tale med **Sagsøgte** bagefter. **Vidne1** fortalte ham også, at han havde næseblod.

Han sundede sig og kom tilbage til træningen, som han gennemførte med en anden træningsmakker.

Karate skal ske efter reglerne, og det der skete, havde karakter af vold. Spark skal stoppes og må ikke føres igennem. Samtidig anvendte **Sagsøgte** noget andet udstyr, end det man må.

Han har ikke oplevet hjernerystelse i alle de år, han har trænet. Han har set hjernerystelser i turneringer, men det lå mange år tilbage. Han vidste ikke, at der fandtes en hjernerystelsespolitik før i dag.

Han har været i kontakt med klubben om episoden, men det var ikke en specielt konstruktiv dialog. Han havde et Teams-møde med formanden den 27. juni 2022, hvor han stillede spørgsmål ved hvordan dette skulle håndteres sportsligt. Klubben sagde, at de ikke ville blande sig i **Sagsøgte** og hans tvist. I juli nævnte klub-

ben, at de ikke kunne have ham og ^{Sagsøgte} på holdet. Han blev henvist til et andet hold og måtte først genoptage træningen, når sagen var afklaret. Efterfølgende har han meldt sig ud.

Han er ikke gået videre i systemet til tvisteløsning i Dansk Karateforbund eller DIF, men har været i dialog med en træner i Sverige.

Han modtog Nordsjællands politis afgørelse om ikke at køre en sag. Han var meget forundret over resultatet. Han påklagede ikke Nordsjællands Politis afgørelse til Statsadvokaten.

Han tog episoden seriøst og fik iværksat forskellige behandlinger. Han har ikke fået dækket de anførte udgifter.

Han har forespurgt **Forsikring** om dækning af udgifter de udgifter til MR-scanning, sportsmassage og neurolog på i alt 17.799 kr., der fremgår af erstatningsopgørelse af 9. september 2024. Han har ikke fået svar endnu.

Han har forsikringer gennem arbejde, dels en ulykkesforsikring og dels en slags sundheds- eller livsforsikring. Den sidstnævnte dækker ikke farlig sport. Han har anmeldt skaden til begge forsikringsselskaber. Han har ikke fået svar på anmeldelsen. Det er anmeldt i efteråret 2022. Han har ikke rykket for et svar. Han tænker ikke, at skaden er forsikringsdækket.

I dag har han ikke gener efter det passerede.

Sagsøgte forklarede bl.a., at han er uddannet tandlæge. Han har trænet karate i 35 år og deltaget i adskillige konkurrencer nationalt og internationalt. Der er flere forskellige stilarter inden for karate. Dansk Karateforbund har et landshold, og det har hver stilart også. Han har været på landsholdet i SKIF-karate-regi. **Karateklub** er medlem af SKIF, så de fleste kæmpere i ^{Karateklub} kæmper under denne stilart.

Han havde aldrig mødt **Sagsøger** før de mødtes til træningen den 29. maj 2022. Han kommer normalt ikke på det pågældende hold.

Der er stor forskel på træning og turnering. I en træningssituation har man det tøj på, man ønsker. Han træner med handsker, da det er vigtigt for ham at beskytte sine hænder. Det var ikke MMA-handsker. Desuden havde han en kort dragt på, som han følte, at han bevægede sig godt i. Træningstøjet indebar ikke en forøget risiko for dem, han trænede med.

Ved træningsøvelsen den 29. maj 2022 var rammen, at den ene part havde valgfrit angreb med slag eller spark mens den passive part ikke lavede modangreb. Det

var ikke aftalt hvilken teknik, han skulle bruge. Den passive part skulle være forberedt på både slag og spark.

Han lavede et baglæns cirkelspark mod ^{Sagsøger} Det er et spark, der giver point i konkurrencer for en flot teknik. Han har lavet sparket mange gange, og det blev udført med fuld kontrol. Han holdt benet tæt ind til kroppen, da han roterede rundt. Han sparkede med kort bue og sparkede ikke igennem.

I deres karatestilart kæmper man med fuld hastighed. Modstanderen bevæger sig, og det kan gå galt. Når man laver et spark til hovedet, så rammer man. Her var sparket udført perfekt. Det var ikke hans intention at skade ^{Sagsøger} Han har aldrig før skadet en medkombattant.

Efterfølgende havde han en snak med instruktøren om episoden. Der kom ikke kritik af ham. Klubben har ikke påtalt noget i forhold til hændelsen over for ham. Der har ikke været sportslige sanktioner mod ham.

Han har i karatesammenhæng bl.a. brækket en næse, flækket et øjenbryn og blevet ramt på tænderne. Han har fået skader både til træning og til kampe. Man skal passe på hinanden, men der er en vis risiko, og den skal man tage med. Hjernerystelse sker ikke tit, men det sker. Det er vigtigt at have en politik, så man ved hvordan det skal håndteres.

Han har erfaring med Shotokankarate, som er den, man træner i . Det var også den, der blev trænet den 29. maj 2022. I Shotokankarate må man slå og sparke til hovedet, men det skal foregå med kontrol. Komité er en del af Shotokan.

Det er rigtigt, at ^{Sagsøger} sagde til ham, at det var for hårdt, da han blev sparket i maven. Han er ikke vant til at der bliver kommenteret på hans teknikker. Der er fuld koncentration og speed når man træner. Sætter man hastigheden ned, er der ikke kontrol og speed.

Der markeres, når man udfører cirkelspark. Markering betyder, at man rammer, men ikke fører sin teknik igennem. Han kunne ikke mærke, at sparket ramte hårdt.

^{Sagsøger} var meget oprevet efter episoden og ikke særlig villig til at snakke. Han så ikke, at ^{Sagsøger} havde næseblod. Han kan ikke svare på, om ^{Sagsøger} har pådraget sig skader ved hændelsen.

Vidne1 forklarede bl.a., at han var træner på holdet den 29. maj 2022. Det var kamptræning målrettet at gå til stævner. Han angav nogen øvelser, som

deltagerne så skulle udføre. Der var ca. 8-12 deltagere på holdet. Han husker ikke, om han selv deltog i træningen.

Han så ikke selv episoden, men så efterfølgende, at ^{Sagsøger} tog sig til hovedet. Han gik over og så, hvad der var sket. De havde været sat i gang med en øvelse, hvor en makker skulle bevæge sig frem og tilbage. Den anden skulle lave en teknik, der skulle sættes ind på et tidspunkt, hvor makkeren var på vej fremad. Det var for at finde timing. Den, der skal bevæge sig frem og tilbage kan betragtes som en "hjælper". Det er tilladt at ramme og trykke i maven, men man må ikke sparke igennem. De trænede med samme regler med spark og slag som ved stævnerne.

^{Sagsøger} stod op, da de talte sammen. Han sagde til ^{Sagsøger} at han kunne tage en pause og så deltage i træningen, når han blev klar igen. Som træner har han oplevet lignende situationer. Han husker ikke, om ^{Sagsøger} havde næseblod. Han husker ikke, hvad ^{Sagsøgte} havde på af udstyr.

^{Sagsøgte} sagde til ham, at han havde sagt undskyld for at have ramt ^{Sagsøger} ^{Sagsøgte} virkede ked af, at han havde ramt for hårdt, og at ^{Sagsøger} ikke havde taget imod undskyldningen. Han opfatter episoden som et uheld, hvor ^{Sagsøgte} forsøgte at udføre øvelsen, men kom til at ramme for hårdt.

Han har undervist i 5-8 år i forskellig sammenhæng. Der forekommer skader ved træning. Det kræver kontrol at lave en markering. Nogle gange går det galt, og så bliver der ramt hårdere. Sker det, plejer personen der rammer for hårdt at sige undskyld. Så træner man videre.

Der er altid risiko ved at dyrke kampsport. Hvis man ikke vil rammes, skal man nok overveje at træne noget andet. Det giver ikke et carte blanche, men det er noget der sker en gang i mellem. Hvis nogen siger, at man markerer for hårdt, vil man typisk udvise yderligere agtpågivenhed.

^{Sagsøgte} plejer at træne i deres kampdragt (gi) samt handsker og fodbeskyttere. Det var ikke WKF-godkendt udstyr. Men der er andre forbund, der har andre regler. Der er ikke regler om, at man skal have WKF-udstyr på til træningen.

Der er mere kontakt i MMA end i karate. Handsker i MMA er meget tynde og har mindre polstring end dem, de plejer at træne i. Det er ikke MMA-handsker ^{Sagsøgte} plejer at benytte.

^{Sagsøgte} er ikke blevet tildelt nogen sportslig sanktion som følge af episoden.

Vidne2 forklarede bl.a., at han trænede den pågældende dag. Det var en almindelig karatetræning.

^{Sagsøgte} trænede med ^{Sagsøger} Han fornemmede på et tidspunkt, at var sket et eller andet. Han gik over til ^{Sagsøger} Han så ikke, hvad der var sket. ^{Sagsøger} ville ikke træne mere.

Han trænede videre med ^{Sagsøgte} Han husker ikke, om ^{Sagsøger} kom tilbage til træningen. Der var ca. 8-10 deltagere på holdet. Han husker ikke om Vidne1 trænede med.

Det er en kampsport, så han har set flere, der er blevet ramt af slag og spark. Han har selv fået flækket et øjenbryn fordi han ikke lavede en ordentlig parade. Der forekommer også ofte fx rifter.

Han kender ikke dansk karateforbunds hjernerystelsespolitik. Hovedskader er en risiko, der er forbundet med sportens udøvelse, men det er en lille risiko.

Vidne3 forklarede bl.a. at han er formand for Dansk Karateforbunds dommerudvalg. I Danmark følger man grundlæggende WKF's regelsæt, men der kan også være andre stilartsregelsæt i de enkelte klubber.

Man opererer med "skin touch" når man har kontakt med ansigtet. Det betyder, at der er en energioverførsel, men den må ikke være for stor. Til stævner kan de kalde en læge ind, hvis de er i tvivl om en udøver kan fortsætte. Hvis de er i tvivl om en udøver kan fortsætte, tager de sikkerheden først.

Det sker jævnligt at der er nogen, der bliver ramt for hårdt, og så bliver de pågældende straffet. Der er flere niveauer af straf. Men det er en del af sporten, at man kan tåle at blive ramt en gang imellem. Det sker næsten i hver turnering, at nogen bliver smidt ud. Hjernerystelser forekommer ikke ofte. De afholder årligt en stor turnering med 400 deltagere, og her er der typisk 1-2 mistænkte hjernerystelser.

Når man kæmper, skal man tage vare på sin egen sikkerhed. Derfor kan man også risikere at blive smidt ud, hvis ikke man passer godt nok på sig selv. Mindre erfarne udøvere kan have større risiko for skader end øvede, da deres bevægelsesmønstre er mere uforudsigelige.

Vidne4 forklarede bl.a. at han har dyrket karate i mere end 40 år. Han har været dommer i SKIF og træner for landsholdet i Shotokan.

Karateklub er medlem af Dansk Karateforbund. De kæmper efter WKF-regler til DKF-stævner. Men de træner mest SKIF i klubben, og det er efter andre regler end WKF. Den grundlæggende respekt for markeringer gælder dog efter begge regelsæt.

Det er kampsport, og det betyder, at man rammer hinanden. Det sker til hver træning. Man prøver at kontrollere det. Der er forsvindende få reelle skader, fordi folk er så veltrænede.

På kroppen trykker man lidt igennem og bruger hårde markeringer. I ansigtet markerer man. Men det går meget hurtigt, og derfor bliver man ramt hårdere en gang i mellem. Når det sker, siger man "os – beklager" og bukker.

Han kender dansk karateforbunds hjernerystelsespolicy. Den er ens for SKIF og DKFB. Man kan få klip i turneringskortet, hvis man bliver ramt hårdt. Får man to klip, er man ude. Reglen er til for at passe på deltagerne. En læge kan også bestemme, at en deltager ikke kan fortsætte. Hovedskader og hjernerystelser kan forekomme inden for al kampsport.

Han kender ^{Sagsøgte} som en dygtig karateudøver. ^{Sagsøgte} er fortrolig med et baglæns cirkelspark, som han er meget dygtig til. Der har ikke tidligere været disciplinære problemer med ^{Sagsøgte}

Parternes synspunkter

Sagsøger har i sit påstandsdokument anført bl.a.:

"...

7. ANBRINGENDER

- 7.1. Til støtte for de nedlagte anerkendelsespåstande, påstand 1 og 2, gøres det gældende, at KUMITÉ træningen den 29. maj 2022, hvor sagsøgte sparkede sagsøger i hovedet ikke overholdt de regler, som finder anvendelse ved udøvelse af KUMITÉ.
- 7.2. Til støtte for den nedlagte betalingspåstand, påstand 3, gøres det gældende, at sagsøgte har pådraget sig et erstatningsansvar overfor sagsøger i anledning af hændelsen, og de af sagsøger pådragne skader.
- 7.3. Sagsøgte valgte at udføre et cirkelspark rettet mod sagsøgers hoved under en øvelse. Sagsøgtes handlinger under øvelsen var i strid med såvel **Karateklub** regler, samt de officielle retningslinjer udarbejdet til brug for konkurrence af World Karate Federation (WKF).
- 7.4. Det fremgår af WKF regelsæt, at udøverne skal udføre alle teknikker rettet mod hoved, ansigt, nakke, skridt og led med kontrol og god form, da disse områder er særligt udsatte for skader.

- 7.5. For så vidt angår erfarne udøvere (Senior Competitors) hvilket det må lægges til grund at sagsøgte er, er det kun tilladt med kontakt til ansigtet/hovedet/nakke, hvis der er tale om ikke-skadelig, let og kontrolleret kontakt/markering. Det bemærkes, at dette er reglerne i en konkurrencesituation, og at der er skærpede krav til en helt basal sparringsøvelse om, at øvelsen og teknikkerne bliver udført på en kontrolleret måde.
- 7.6. Henset til sagsøgtes mangeårige erfaring som karateudøver burde han have været klar over og erfaren vedrørende, om han overhovedet kunne udføre en sådan teknik kontrolleret eller ej.
- 7.7. Det gøres gældende, at ansvaret for kontakt i hovedet ligger hos udføreren af teknikken, altså sagsøgte.
- 7.8. Det gøres gældende, at det er i strid med reglementet i forbindelse med konkurrence at sparke eller slå i hovedet ukontrolleret, fordi der er en særlig risiko forbundet hermed. Så meget desto mindre er det efter sagsøgers opfattelse åbenbart, at det ikke er tilladt at gøre i forbindelse med træning, hvor formålet med øvelsen var timing og således intet havde med konkurrence eller kamp at gøre.
- 7.9. Derudover gøres det gældende, at selvom karate er en kontaktsport, må udøver selvsagt ikke gå længere, end hvad der må anses som sædvanligt og for den sags skyld forsvarligt. Sagsøgtes adfærd var hverken sædvanlig eller forventelig – og den var heller ikke inden for rammerne af sportsudøvelsen – og den må derfor anses for culpøs og følgelig ansvarspådragende, jf. til illustration f.eks. dommen U2004.951Ø.
- 7.10. Til støtte herfor henvises til, at parterne er enige om, at sagsøger umiddelbart før gennemførsel af sparket, havde tilkendegivet, at det var hans opfattelse, at sagsøgte markerede for hårdt, at sagsøgte bekræfter, at sagsøgte sparkede sagsøger i hovedet, samt at der i forbindelse med sparket var kontakt.
- 7.11. Parterne er imidlertid ikke enige om, med hvilken kraft sagsøger blev ramt i hovedet og ansigtet, herunder om sparket blev gennemført ved "fuld kraft".
- 7.12. Hertil gør sagsøger gældende, at uanset om sagsøgte lagde alle kræfter i ved gennemførelse af sparket, så blev sagsøger ramt på en måde, så dette ville have medført en advarsel og/eller strafpoint, hvis dette var sket i forbindelse med et stævne.

- 7.13. Sagsøger gør videre gældende, at sparket havde en kraft, som medførte, at sagsøger pådrog sig skader.
- 7.14. Sagsøger gør herudover gældende, at det konkrete spark blev udført på en måde, så sagsøgte vidste eller burde vide, herunder henset til dennes mangeårige erfaring at der blev ramt for hårdt i den konkrete situation.
- 7.15. Til støtte herfor gøres det gældende, at sagsøgte under afhøringen ved politiet oplyste, at han havde sagt undskyld til sagsøger.
- 7.16. Det er en skærpende omstændighed, at sagsøger umiddelbart før sagsøgte gennemførelse af sparket, havde gjort opmærksom på, at der konkret blev sparket for hårdt.
- 7.17. Sagsøger mener derfor, at hændelsen kan betegnes som et hændeligt uheld.
- 7.18. Sagsøger bemærker i den forbindelse, at baggrunden for at det af KUMITÉ reglerne, som gennemgået ovenfor, fremgår, at der gerne må være let kontakt og/eller markering i ansigtet mellem øvede udøvere og/eller seniorer netop henviser til, at spark i hovedregionen netop skal udføres kontrolleret med henblik på at skader forbygges og forhindres.
- 7.19. Det er endvidere en skærpende omstændighed, at sagsøgte under den konkrete træning bar træningsudstyr, som normalt hørte hjemme i MMA-regi, som er en kampsport, hvor der efter sagsøgers opfattelse er mere kontakt mellem parterne, og færre regler for bl.a. spark i hovedet.
- 7.20. Endelig gøres det til støtte for de nedlagte anerkendelsespåstande gældende, at nærværende sag har principiel betydning for sagsøger, der ikke gennem sin lange karriere tidligere havde oplevet, at andre KUMITÉ-udøvere ikke respekterede de regler, som finder særligt anvendelse for sporten.
- 7.21. Udfaldet af nærværende sag kan således tillige få betydningen for andre sager, herunder for vurderingen af, om udøvere af kampsport – og i dette tilfælde konkret KUMITÉ – skal og bør acceptere, når reglerne ikke overholdes, allerede med henvisning til, at risikoen for hændelige uheld er til stede, ved udøvelse af KUMITÉ.

- 7.22. Det er sagsøgers opfattelse, at den manglende dækning på en ulykkesforsikring ikke medfører, at sagsøgte ikke var forpligtiget til at vise agtpågivenhed og overholde gældende regler for udøvelse af KUMITÈ den 29. maj 2022.

8. ERSTATNING, GODTGØRELSE OG FORSIKRING

- 8.1. Det påståvnte beløb udgøres af sagsøgers krav for tabt arbejdsfortjeneste og positive udgifter, samt godtgørelse for svie og smerte i anledning af den skade, som sagsøger pådrog sig ved træningen den 29. maj 2022.

- 8.2. Sagsøger anmeldte hændelsen til forsikringsselskaberne Forsikring2 og Forsikring3 .

- 8.3. Sagsøger blev endvidere trukket i løn i forbindelse med sygefraværet.

- 8.4. Sagsøger søgte lægehjælp på og hospitals akutafdeling, samme dag som skaden indtrådte, den 29. maj 2022, jf. bilag 7, side 3:

"Anamnese

47 årig mand, kommer til undersøgelse efter spark mod ansigtet ifm. karatetræning. Ifm. statisk træning fået et cirkelspark i hovedet (højre side af ansigtet). Smerter i højre side af ansigtet og næse. Ikke været bevidstløs. Ingen opkast. Ingen hovedpine. Ingen synsforstyrrelser. Kvalme tidligere. Kommer gående. "

- 8.5. Sagsøger kontaktede egen læge telefonisk den 31. maj 2022 med klager over ømhed i nakken og smerter i hovedet, jf. bilag 7, side 3.

- 8.6. Sagsøger blev tilset hos egen læge den 31. maj 2022, hvor han klagede over:

"(...) vedvarende smerter i hø. side af nakken, let ømhed af næseryg."

- 8.7. Lægen konstaterede følgende ved den objektive undersøgelse:

"Ansigt: diskret hæmatom sv.t. næseryg og lidt på hø. side af næsen. Ingen fejlstilling. Ingen septumhæmatom. Nakke: Ingen ossøs ømhed, svær ømhed af occ.tilhæftninger og trapezius musk. Fri bevægelighed men ved smerter ved fleksion og hoveddrejning om hø.(...)"

V&P: Ingen mistanke om akut tilstand på nuværende, muskulære genese

Rp. Paracetamol 1gx4

Rp ibuprofen 400 mg x 3

Rp fys"

- 8.8. Sagsøger blev henvist til fysioterapeut og modtog behandling for sine skader den 1., 2. og 3. juni 2022, jf. bilag 8, hvor han klagede over smerter, hovedpine, kvalme og træthed.
- 8.9. Det fremgår ligeledes af journalen fra fysioterapeut, bilag 8, side 1:
"Været på skadestue – ingen rtg/scanning. Egen læge givet ham sm-stillende – han kan mærke trætter ham. Tog tidl hjem fra arb mandag – ikke været på arb tirsdag"
- 8.10. Det er sagsøgers opfattelse, at sagsøger opfylder betingelserne i erstatningsansvarsloven § 3, stk.1, 2. punktum for så vidt angår godtgørelse for svie og smerte for dagene den 30., 31. maj samt 1. juni 2022, og i øvrigt opfylder betingelserne i erstatningsansvarsloven § 3, stk.1, 2. pkt. for de øvrige dage der er opgjort godtgørelse for svie og smerte for, jf. bilag 1.
- 8.11. Sagsøgte har gjort gældende, at sagsøger er forpligtiget til i videst muligt omfang at begrænse sit tab, jf. princippet i erstatningsansvarslovens § 19, stk. 1 og de almindelige grundsætninger herom, samt at sagsøger ikke er berettiget til overkompensation eller dobbelterstatning.
- 8.12. Sagsøger er i udgangspunktet enig heri.
- 8.13. Sagsøgers erstatningskrav i anledning af den pådragne personskaade ved hændelsen den 29. maj 2022 er opgjort i sagens Bilag 1.
- 8.14. Heraf følger det, at kravet angår en sygeperiode på 1 måned, samt at kravet består af dels tabt arbejdsfortjeneste og dels svie- og smertegodtgørelse for sygeperioden.
- 8.15. Det fremgår videre af journal fra egen læge, bilag 7, side 3, at sagsøger bl.a. kontaktede egen læge med henblik på behandling af generne, samt at egen læge i den forbindelse bl.a. ordinerede smertestillende medicin og fysioterapi. Der kan endvidere henvises til at sagsøger allerede i juni havde sygedage, der var relateret til hændelsen, idet han dog først blev fuldtidssygemeldt i juli 2022.
- 8.16. Det fremgår af journal fra egen læge, Bilag 7, at sagsøger i perioden navnlig havde symptomer svarende til piskesmæld, i form af vedvarende smerter i nakken.

- 8.17. Sagsøger blev herefter den 4. juli 2022 MR-scannet, jf. Bilag 7, side 5-6, hvor der blev konstateret en væskeansamling ved rygmarven.
- 8.18. Sagsøger har endnu ikke modtaget endelige afgørelser fra ^{Forsikring2} og **Forsikring3**. De tegnede forsikringer er imidlertid ulykkesforsikringer, der ikke omfatter dækning af svie og smerte og/eller tabt arbejdsfortjeneste.
- 8.19. **Forsikring3** har imidlertid dækket sagsøgers udgifter til fysioterapi, jf. Bilag 14.
- 8.20. Bemærkningerne omkring dobbeltforsikring og overkompensation er herefter uden betydning for det fremsatte krav i nærværende sag.

9. SAGSØGERS OPFORDRINGER

- 9.1. Sagsøger fremsatte i Processkrift 1 følgende 3 opfordringer til sagsøgte:
- 9.1.1. *"Sagsøgtes opfordres (2) til at oplyse, hvorvidt sagsøgte anerkender, at KUMITÉ træningen den 29. maj 2022 var omfattet af såvel AKD som WKF's regler for KUMITÉ, samt bekræfte at det er korrekt, at der ikke må være kontakt eller kun meget let kontakt, når der udføres spark mod hovedet/ansigtet. Såfremt dette bestrides anmodes sagsøgte om at begrunde på hvilke punkter dette bestrides, samt redegøre for sagsøgtes opfattelse af reglerne for træningen den 29. maj 2022."*
- 9.1.2. *"Sagsøgte opfordres (3) til at oplyse, hvorvidt det er sagsøgtes opfattelse – henset til sagsøgtes mangeårige erfaring – at sparket den pågældende dag, 29. maj 2022, ville have medført en advarsel, såfremt dette var udført under et stævne omfattet af WKF's regler."*
- 9.1.3. *"Sagsøgtes opfordres (4) til at tilkendegive, hvorvidt sagsøgte anerkender eller benægter, at sagsøgte under træningen den 29. maj 2022, ikke har reglementeret på-klædning til KUMITÉ, jf. bl.a. WKF's regler herfor."*
- 9.2. Sagsøgte har valgt ikke at svare direkte på sagsøgers opfordringer, hvilket retten anmodes om at tillægge processuel skadevirkning.
- 9.3. Opmærksomheden henledes på, at parterne i vidt omfang er enige om de faktiske omstændigheder omkring cirkelsparket den 29. maj 2022.
- ..."

Sagsøgte har i sit påstandsdokument anført bl.a.:

" ...

2. Sagsfremstilling og anbringender

2.1. Faktum

Det anføres af sagsøger, bl.a. i dennes påstandsdokument af 29. juli 2014, at *"parterne i vidt omfang er enige om de faktiske omstændigheder omkring cirkelsparket den 29. maj 2022"*. Dette er ikke tilfældet.

Sagsøger fremkommer med en række ukorrekte postulater om faktum, hvad sagsøgte nedenfor skal adressere nærmere.

Derudover henvises til sagsøgtes erklæring til eget ansvarsforsikringsselskab af 29. juni 2022 (bilag F), sagsøger forklaring afgivet til politiet den 5. august 2022 (bilag 6), samt udkommet af hovedforhandlingens bevisførelse.

2.2. Sagsøgers anerkendelsespåstande 1 og 2 – Afvisning af disse

Sagsøgers anerkendelsespåstand 1, der reelt indeholder 2 påstande vedrørende *påstået tilsidesættelse af sportslige regler ifm. det udførte karatespark*, udgør anbringender til støtte for sagsøgers krav om godtgørelse og erstatning, jf. den oprindelige eksekutionspåstand, nu påstand 3. Sagsøger som privat erstatningssøgende har endvidere ingen retlig interesse i en selvstændig civilretlig prøvelse af påståede sportslige regelbrud i påstandsform; dette er et anliggende for ^{Karateklub} ("AKD"), Dansk Karate Forbud ("DKarF") og/eller Dansk Idræts Forbund ("DIF") som sportslige myndigheder på dette felt. Endelig fremstår påstanden så bred og ubestemt, at denne er uegnet til at indgå i en domskonklusion.

Sagsøgers anerkendelsespåstand 2, der reelt indeholder 2 påstande vedrørende *påstået tilsidesættelse af sportslige regler ift. sagsøgtes påklædning*, udgør anbringender til støtte for sagsøgers krav om godtgørelse og erstatning, jf. den oprindelige eksekutionspåstand, nu påstand 3. Sagsøger som privat erstatningssøgende har endvidere ingen retlig interesse i en selvstændig civilretlig prøvelse af påståede sportslige regelbrud i påstandsform; dette er et anliggende for AKD, DKarF og/eller DIF som sportslige myndigheder på dette felt. Endelig fremstår påstanden så bred og ubestemt, at denne er uegnet til at indgå i en domskonklusion.

Supplerende bemærkes, at AKD er en organiseret DIF-forening, hvorfor det almindelige sportsretlige set up for tvisteløsning indenfor sporten er etableret. Sagsøgers klager over påståede sportslige regelbrud kunne således have været behandlet på sædvanlig vis af klubben/foreningen (AKD), forbundet (DKarF) og/eller DIF, formentlig i den nævnte rækkefølge.

DKarFs Ordens- og amatørudvalg, der bl.a. består af 2 jurister, beskriver på forbundets hjemmeside bl.a. sin funktion som følger (<https://www.danskkarateforbund.dk/side.asp?ID=68619>): *"Ordens- og amatørudvalget behandler sager, der vedrører forståelse, efterlevelse eller administration af forbundets love, regler, reglementer mv."*

På forbundets hjemmeside linkes der tillige til en afgørelse af 2. maj 2024, hvorved Ordens- og amatørudvalget behandlede en sag mellem bl.a. to klubmedlemmer, der ifm. træning var kommet i klammeri med hinanden.

Af disse grunde **gøres det sammenfattende gældende**, at Retten må afvise sagsøgers anerkendelsespåstande 1 og 2, subsidiært at sagsøgte må frifindes ift. de påstående sportslige regelbrud, der ikke foreligger, jf. nedenfor.

2.3. Accept af risiko

Det er sagsøgte opfattelse, at det følger af retspraksis og den erstatningsretlige litteratur, at tilskadekomst ifm. farlig sport som karate ikke berettiger til erstatning, når tilskadekomsten kan indeholdes i en normal-risiko forbundet med sportsudøvelsen, som den skadelidte har accepteret.

Tilskadekomst ifm. karatetræning er ifølge parternes klub uundgåelig, hvad bl.a. har afstedkommet, at alle medlemmer ifm. indmeldelsen tiltræder, at træning foregår på eget ansvar (bilag B). Sagsøger har således også accepteret, at *"karate er en kampsport og det er uundgåeligt, at man nogle gange kommer til skade"*, jf. bilag B.

I relation til en sådan mulig tilskadekomst ifm. træning og kamp har DKarF udgivet en officiel hjernerystelsespolitik (bilag G). Sagsøger pådrog sig ikke hjernerystelse den 29. maj 2022, men en langt mere banal skade, jf. nærmere pkt. 2.5 nedenfor.

Det er almindelig kendt og accepteret af sportens rutinerede udøvere, at karate er en farlig sport, herunder så farlig, at tilskadekomst ifm. udøvelse almindeligvis ikke lader sig forsikre (bilag E). I konse-

kvens heraf har DKarF udtaget en særlig kollektiv ulykkesforsikring for medlemmer med licens (bilag C).

Forskellige former for spark til hovedet er en naturlig del af karatesporten, der efterstræbes som pointgivende i konkurrencesituationen (bilag D).

Der er enighed om, at der i træningssituationen den 29. maj 2022 ikke måtte "sparkes igennem" med fuld kraft; man måtte kun "markere sparket", altså sparke og ramme med reduceret kraft. Sagsøgte har ikke forbrudt sig imod dette (bilag 6 og F).

Det er tillige almindelig kendt og accepteret af sportens rutinerede udøvere, at markering af spark fra tid til anden bliver til en "hård markering", bl.a. når en udøver ifm. kamptræning "bevæger sig ind i et spark", hvad er uundgåeligt. En sådan "hård markering" til hovedet resulterer i sagens natur ofte i hovedskade.

Af de ovenfor anførte grunde gøres det sammenfattende gældende, at sagsøgers tilskadekomst den 29. maj 2022 er udtryk for, at en normal-risiko for skade forbundet med udøvelse af kampsporten karate har manifesteret sig i skade, hvilken risiko sagsøgeren har accepteret. Der er således tale om accept af risiko, der udgør en objektiv ansvarsfrihedsgrund.

2.4. Ansvarsgrundlag – Egen skyld hos sagsøger

Det ligger fast i retspraksis, at ansvarsvurderingen ift. skade forvoldt af den ene sportsudøver mod den anden ifm. sportsudøvelsen er lempelig. Retspraksis og litteratur skal, som sagsøgte ser det, udlægges således, at et erstatningsansvar fordrer en skadevoldende handling af betydelig grovhed, der falder helt udenfor de sportslige rammer, der i den pågældende situation kan opstilles.

Denne skitserede erstatningsretlige ramme accentueres i nærværende sag, hvor skaden sker ifm. parternes fælles udøvelse af en farlig kampsport, hvor selve den skadevoldende handling (spark til hovedet) indgår som en naturlig del af sporten.

Sagsøgte har ikke modtaget en sportslig sanktion og heller ikke en strafferetlig ditto ifm. uheldet (bilag A).

Retten kan allerede af disse årsager lægge til grund, at det af sagsøgte udførte spark var holdt inden for sportens rammer, hvad udelukker et erstatningsansvar for sagsøgte.

Sagsøgers postulat om, at sagsøgtes spark var ukontrolleret, ført igennem med for stor kraft, eller noget tilsvarende, bestrides som udokumenteret og ukorrekt. Sagsøgte gjorde brug af en anerkendt sparketeknik, som sagsøgte mestrer på et højt niveau, og som sagsøgte udførte kontrolleret – med reduceret kraft.

Det har påhvilet sagsøger iht. sportens regler at beskytte sig selv (bilag D/13), herunder at holde paraderne oppe for at afværge slag og spark mod hovedet. I det omfang, at sagsøger har forsømt dette, og/eller i kampens hede har "bevæget sig ind i sparket" forøvet af sagsøgte, foreligger der en egen skyld hos sagsøger, som sagsøgte ikke kan lastes.

Sagsøgers fokusering på sagsøgtes påklædning ifm. træningen den 29. maj 2022 opfatter sagsøgte som kværulantvirksomhed, der oplagt er uden retlig relevans for erstatningssagen. Sportslige regler vedrørende påklædning til karatetræning har ingen schutzzweck ift. karateudøvers risiko for hovedskader.

Sagsøgtes påklædning ifm. træningen den 29. maj 2022 gav ikke anledning til bemærkninger fra den ledende instruktør (Vidne1 der har skønsmæssige beføjelser iht. de underliggende sportslige regler, og udgjorde u.a.o. ikke en fare for sagsøger.

Af de ovenfor anførte grunde gøres det sammenfattende gældende, at sagsøgers tilskadekomst den 29. maj 2022 udgør et hændeligt uheld ifm. karate-kamptræning ("kumité"), at sagsøgte ikke har begået en skadevoldende handling af betydelig grovhed helt uden for sportens rammer, hvad idømmelse af erstatningsansvar fordrer, og at sagsøgers bevisbyrde for det modsatte ikke er løftet.

2.5. Erstatningsudmåling – Sagsøgers traumeudløste skade – Det af sagsøger rejste krav

Sagsøgers udlægning af uheldets følger ifm. skriftvekslingen bestrides.

Sagsøger mistede ikke bevidstheden ifm. træningen, jf. bl.a. skadestuejournalen (bilag 7, side 3); "*ikke været bevidstløs*". Den markering, der ramte sagsøger, var uegnet til at medføre tab af bevidsthed.

Sagsøger pådrog sig ikke hjernerystelse ifm. træningen, jf. bl.a. skadestuejournalen (bilag 7, side 3); *"Ikke kommotioneret."* Den markering, der ramte sagsøger, var uegnet til at medføre hjernerystelse.

Sagsøger blev på eget initiativ udredt hos øre-næse-halslæge, jf. speciallægeepikrise af 14. juni 2022 (bilag 7, side 4-5). Der blev ikke konstateret traumeudløst skade (eller anden skade i øvrigt). Den markering, der ramte sagsøger, var uegnet til at medføre høreskade.

Sagsøger fik på eget initiativ MR-scannet hovedet på privathospital, jf. billeddiagnostisk epikrise af 4. juli 2022 (bilag 7, side 5). Der blev konstateret normale forhold, herunder *"ingen holdepunkter for post-traumatiske forandringer"* [min understregning].

Tillige på eget initiativ fik sagsøger brystryggen MR-scannet på privathospital, jf. billeddiagnostisk epikrise af 4. juli 2022 (bilag 7, side 6). Der blev konstateret diverse degenerativ rygsygdom, herunder en *"tenformet cystisk proces"*. Intet traumbetinget blev konstateret.

Som opfølgning på første MR-scanning af brystryggen den 4. juli 2022, hvor sagsøger blev anbefalet en MR-opfølgning med kontrastvæske (bilag 7, side 6), opsøgte sagsøger på eget initiativ et nyt privathospital, hvor MR-scanning med og uden kontrastvæske blev gennemført den 13. juli 2022, jf. fakturaen herfor (bilag 3, side 10). Denne opfølgende proces angik afklaring af, hvorvidt den cystiske proces kunne indeholde (begyndende) cancer, og er således erstatningssagen mod sagsøgte irrelevant. Sagsøger har ikke fremlagt journalmateriale vedrørende denne undersøgelse. Sagsøgers fremlagte journal fra egen læge (bilag 7) stopper den 7. juli 2022, idet efterfølgende journaltilførsler er ekstraheret af sagsøger.

Sagsøger er ikke udredt for piskesmæld og diagnosticeret sådan af en hertil kvalificeret læge. Piskesmæld kom ind i sagsøgers ifm. undersøgelsen hos øre-næse-halslæge (bilag 7, side 4), hvor lægen – på baggrund af sagsøgers oplysninger – lagde til grund, at sagsøger havde fået *"hjernerystelse og piskesmæld"*. Der er ingen holdepunkter i sagens lægelige akter for, at sagsøger blev påført piskesmæld ifm. træningen den 29. maj 2022. Den markering, der ramte sagsøger, var uegnet til at medføre piskesmæld.

Alt i alt kan det lægges til grund, at sagsøger den 29. maj 2022 blev tilføjet et beskedent slag på/ved næsen, der gav anledning til let blodnæse samt let misfarvning og palpationsømhed ved næseroden, jf. primært bilag 7 og 9. Dette stemmer overens med den beskedne

kraftpåvirkning, som markeringen af karatesparket afstedkom. Der foreligger forudbestående/konkurrerende gener i form af muskulær ømhed i skulderregionen samt diverse degenerativ rygsygdom. Disse gener og sagsøgers ensidigt foranstaltede behandling af samme er nærværende erstatningssag irrelevant.

Sagsøger kræver *godtgørelse for svie og smerte* i 8 dage; perioden 29. maj til 5. juni 2022 (bilag 1). Sagsøger har ikke godtgjort, at de to kumulative godtgørelsesbetingelser iht. erstatningsansvarslovens § 3 er opfyldt, dvs. dels i) kausal sygdomsmeddel fra arbejde, dels ii) lægelig indiceret behandling af uheldsgener i de pågældende dage.

Sagsøger kræver *erstatning for tabt arbejdsfortjeneste* i 2 dage; den 2. og 3. juli 2022 (bilag 1). Så vidt ses, har sagsøger været på arbejde i perioden 30. juni til 1. juli 2022, og derudover er et beskedent slag mod næsen ikke egnet til at forårsage sygdomsmeddel. Der foreligger konkurrerende/forudbestående lidelser. Kausalitet bestrides.

Sagsøger kræver *erstatning svarende til afholdte undersøgelsesudgifter*; MR-scanning på privatklinik den 4. juli 2022 ("Progardia") samt neurologiske undersøgelser og yderligere MR-scanning på privatklinik den 11. og 13. juli 2022 ("Aleris"), jf. bilag 3. Der er tale om ikke lægeligt indicerede undersøgelser ift. hændelsen den 29. maj 2022, som sagsøger af egen drift har iværksat uden om det offentlige behandlingssystem. Dertil kommer, at ingen af de af sagsøger foranstaltede undersøgelser viste tegn på traumeudløst skade, jf. bilag 7. Der foreligger herefter ikke kausalitet eller påregnelighed ift. den af sagsøger påståede culpa, og sagsøger har tilsidesat sin almindelige tabsbegrænsningspligt.

Endelig kræver sagsøger *erstatning svarende til afholdte behandlingsudgifter*; 6 gange "sportsmassage" hos (bilag 3). Der er ikke tale om lægeligt indiceret behandling af uheldsforårsagede gener, hvorfor der ikke er kausalitet eller påregnelighed ift. den af sagsøger påståede culpa. Dernæst har sagsøger tilsidesat sin almindelige tabsbegrænsningspligt.

Af de ovenfor anførte grunde gøres det sammenfattende gældende, at sagsøgers krav fremstår som udokumenteret og uberettiget, og at sagsøgers bevisbyrde for det modsatte ikke er løftet.

2.6. Sagsøgers forsikringer – Processuel skadevirkning for sagsøger

Det følger af sagsøgers lønsedler (bilag 1), at han modtager persona-legoder i form af bl.a. *"24h injury insurrance"* og *"private health insurrance"*. Dertil kommer DKarF's særlige kollektive ulykkesforsikring hos ^{Forsikring} (bilag 14). Det er fra sagsøgers side udokumenteret, hvad det nærmere dækningsområde for disse 3 forskellige personskadeforsikringer er.

Forbundets forsikring er gået i dækning på sagsøgers tilskadekomst, jf. bilag 14, og udgifter til behandlinger er ifølge selskabet afdækket. Det er oplyst af sagsøger, at denne forsikring har dækket udgifter til fysioterapi, hvad dog ikke kan udledes af bilag 14, eller akterne i øvrigt. 17.799,00 kr. ud af sagsøgers krav mod sagsøgte (bilag 3) angår behandlingsudgifter, og der må være etableret en formodning for, at DKarF's medlemsforsikring tillige kunne dække disse udgifter.

Efter sagsøgtes opfattelse følger det af princippet i erstatningsansvarslovens § 19, stk. 1, samt almindelige grundsætninger om tabsbegrænsningspligt, at sagsøger er pligtig at søge sit tab dækket under relevante specialforsikringer. Derudover vil sagsøger selvsagt ikke være berettiget til *"dobbeltdækning"*, eller tilsvarende overkompensation. Dette er sagsøger, så vidt ses, *"i udgangspunktet enig i"* (påstandsdokumentet pkt. 8.12).

Sagsøger har opfordret sagsøger til at dokumentere, hvad der er kommet ud af de forsikringssager, som sagsøger har opstartet (opfordring D), hvad sagsøger dog ikke har imødekommet.

Af de ovenfor anførte grunde gøres det følgelig gældende, at de uafklarede relevante forsikringsforhold hos sagsøger må tillægges processuel skadevirkning for sagsøger, derved at Retten lægger til grund, at de 3 personskadeforsikringer kunne dække sagsøgers tab, svarende til sagsøgers betalingspåstand, og at sagsøger følgelig er afskåret fra at fremme det samme krav mod sagsøgte.

..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Sagsøgers to anerkendelsespåstande – påstand 1 og 2

Der er ikke i forholdet mellem **Sagsøger** og **Sagsøgte** oplyst andre retlige konsekvenser af at fastslå en overtrædelse af de sportslige regler omkring det udførte spark og omkring **Sagsøgtes** beklædning end, at en overtrædelse vil kunne udgøre bidrag til at vurdere, om **Sagsøgte** har handlet erstatningspådragende i forhold til **Sagsøger** (den nedlagte erstatningspåstand i forhold 3).

En pådømmelse af påstandene har således ikke selvstændig betydning for parternes indbyrdes retsstilling.

Herefter, og idet de oplyste omstændigheder i øvrigt ikke kan begrunde en selvstændig realitetsprøvelse af påstandene, finder retten, at **Sagsøger** mangler retlig interesse i at få bedømt påstandene.

Retten tager herefter **Sagsøgtes** afvisningspåstande til følge.

Erstatningspåstanden – påstand 3

Efter bevisførelsen skete det anførte baglæns cirkelspark ved en øvelse under karatetræning, hvor **Sagsøgte** agerede den angribende part og ^{Sagsøger} skulle forsvare sig og parere. Retten lægger endvidere til grund, at de begge var øvede karateudøvere, og at træningen var særligt turneringsforberedende.

Det kan efter parternes samstemmende forklaring lægges til grund, at **Sagsøger** tidligere under træningen oplyste **Sagsøgte** at et spark han foretog mod **Sagsøger** mave, var får hårdt, og at parterne herefter fortsatte med at træne sammen.

Sagen har været anmeldt til Nordsjællands Politi, der ikke fundet anledning til at rejse tiltale for sparket, ligesom der ikke er angivet iværksat sportlige sanktioner mod **Sagsøgte**. Sagen har ikke været forsøgt behandlet ved sportslig tvisteløsning.

Sagsøger bærer bevisbyrden for, at **Sagsøgte** har handlet ansvarspådragende.

Sagsøgte har forklaret, at sparket, der er anerkendt i konkurrencer, blev udført med fuld kontrol med kort bue, og at han ikke sparkede igennem.

Under sagen har der ikke været ført vidner, der har set det omhandlede spark, og retten finder ikke efter de beviser, der har været fremlagt i sagen, baggrund for at tilsidesætte **Sagsøgtes** forklaring omkring omstændighederne ved sparket.

Uanset at sparket måtte have ramt **Sagsøger** hårdere end sædvanligt ved karatetræning finder retten, at der ikke er oplyst omstændigheder ved sparket, der går ud, hvad **Sagsøger** som deltager i en karatetræning har accepteret risikoen for.

Herefter, og idet retten efter det anførte ikke finder bevist, at **Sagsøgtes** påklædning under træningen har indebåret en forøget risiko for skader på andre udøvere, tages **Sagsøgtes** frifindelsespåstand til følge.

Sagsomkostninger:

Efter sagens udfald skal **Sagsøger** betale sagsomkostninger til ^{Sagsøgte}

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, karakter og forløb fastsat til dækning af advokatudgift med 20.000 kr. **Sagsøgte** er ikke momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

Sagsøgers påstand 1 og 2 afvises.

Sagsøgte frifindes for den af **Sagsøger** nedlagte erstatningspåstand.

Sagsøger skal inden 14 dage til **Sagsøgte** betale sagsomkostninger med 20.000 kr. **Sagsøgte** er ikke momsregistreret.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.